



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 43/2016-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice a jeho uzneseniami spisových značiek: 11 Er 409/2005 z 8. novembra 2012 (Rvp 3928/2015), 9 Er 530/2009 z 26. februára 2014 (Rvp 3929/2015), 6 Er 1148/2009 zo 4. marca 2014 (Rvp 5021/2015), 10 Er 371/2003 zo 4. februára 2013 (Rvp 5022/2015), 9 Er 631/2003 z 29. mája 2012 (Rvp 5023/2015), 11 Er 7/2007 z 15. júna 2011 (Rvp 5238/2015), 16 Er 788/2008 z 19. septembra 2013 (Rvp 5239/2015), 16 Er 393/2008 z 19. septembra 2013 (Rvp 5925/2015), 13 Er 521/2005 z 5. novembra 2012 (Rvp 5926/2015), 6 Er 1025/2009 z 2. apríla 2014 (Rvp 6821/2015), 9 Er 180/2005 zo 4. januára 2012 (Rvp 7944/2015), 16 Er 547/2006 zo 14. augusta 2014 (Rvp 8369/2015); postupom Okresného súdu Nitra a jeho uzneseniami spisových značiek: 11 Er 21/2007 z 21. mája 2014 (Rvp 3930/2015), 25 Er 716/2007 z 25. februára 2014 (Rvp 3931/2015), 17 Er 212/2009 z 31. januára 2014 (Rvp 3932/2015), 17 Er 205/2007 zo 17. septembra 2013

(Rvp 3933/2015), 12 Er 194/2004 z 21. mája 2014 (Rvp 3934/2015), 34 Er 44/2008 z 26. februára 2014 (Rvp 3935/2015), 17 Er 420/2006 z 21. februára 2013 (Rvp 3936/2015), 12 Er 208/2007 zo 17. júla 2013 (Rvp 3937/2015), 25 Er 637/2006 z 10. septembra 2013 (Rvp 3938/2015), 34 Er 1098/2009 z 22. apríla 2014 (Rvp 3939/2015), 15 Er 2/2004 z 25. marca 2014 (Rvp 3940/2015), 11 Er 41/2004 z 21. apríla 2011 (Rvp 3941/2015), 25 Er 148/2009 z 21. februára 2014 (Rvp 3942/2015), 11 Er 222/2006 z 26. apríla 2011 (Rvp 4021/2015), 17 Er 759/2009 zo 17. decembra 2013 (Rvp 9037/2015), 24 Er 110/2007 zo 16. júla 2014 (Rvp 9038/2015), 11 Er 634/2006 zo 7. apríla 2014 (Rvp 9039/2015), 15 Er 453/2005 zo 14. apríla 2014 (Rvp 9040/2015), 18 Er 27/2005 zo 16. mája 2012 (Rvp 9041/2015), 11 Er 137/2005 z 19. apríla 2011 (Rvp 9042/2015); postupom Okresného súdu Nové Zámky a jeho uzneseniami spisových značiek: 15 Er 180/2007 z 21. mája 2012 (Rvp 3927/2015); postupom Okresného súdu Topoľčany a jeho uzneseniami spisových značiek: 6 Er 202/2008 z 8. októbra 2014 (Rvp 5240/2015), 6 Er 143/2006 z 5. novembra 2014 (Rvp 5241/2015), 5 Er 643/2014 z 24. júna 2013 (Rvp 5923/2015), 6 Er 738/2008 z 29. októbra 2014 (Rvp 6820/2015); postupom Okresného súdu Komárno a jeho uzneseniami spisových značiek: 9 Er 1067/2006 z 30. januára 2014 (Rvp 3925/2015), 10 Er 544/2006 z 19. júna 2012 (Rvp 3926/2015), 13 Er 735/2009 zo 7. februára 2013 (Rvp 4019/2015), 13 Er 654/2008 z 20. augusta 2013 (Rvp 4020/2015), 13 Er 4/2009 z 8. januára 2014 (Rvp 5016/2015), 9 Er 1206/2006 zo 17. júla 2012 (Rvp 5017/2015), 9 Er 671/2008 z 18. septembra 2013 (Rvp 5018/2015), 7 Er 162/2005 z 13. apríla 2012 (Rvp 5019/2015), 7 Er 17/2005 z 12. apríla 2012 (Rvp 5020/2015), 7 Er 766/2006 z 20. apríla 2012 (Rvp 5927/2015), 7 Er 735/2009 z 20. júna 2012 (Rvp 6822/2015), 4 Er 692/2008 z 28. marca 2014 (Rvp 7546/2015), 7 Er 631/2008 z 30. apríla 2012 (Rvp 7547/2015), 7 Er 35/2007 z 21. júna 2012 (Rvp 7548/2015), 7 Er 655/2004 z 5. apríla 2012 (Rvp 8370/2015), 7 Er 718/2008 z 2. mája 2012 (Rvp 9036/2015); ako aj postupom Krajského súdu v Nitre a jeho uzneseniami spisových značiek: 15 CoE 401/2014 z 32. októbra 2014 (Rvp 3925/2015), 25 CoE 178/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 3926/2015), 9 CoE 120/2014 z 30. mája 2014 (Rvp 3927/2015), 15 CoE 327/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 3928/2015), 11 CoE 310/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 3929/2015), 8 CoE 194/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 3930/2015), 25 CoE 235/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 3931/2015), 6 CoE 121/2014 z 30. septembra

20014 (Rvp 3931/2015), 7 CoE 101/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 3932/2015), 11 CoE 224/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 3934/2015), 15 CoE 428/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 3935/2015), 15 CoE 386/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 3936/2015), 11 CoE 239/2014 zo 14. novembra 2014 (Rvp 3937/2015), 25 CoE 163/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 3938/2015), 11 CoE 254/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 3939/2015), 15 CoE 354/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 3940/2015), 15 CoE 333/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 3941/2015), 25 CoE 236/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 3942/2015), 7 CoE 91/2014 z 29. septembra 2014 (Rvp 4019/2015), 25 CoE 141/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4020/2015), 26 CoE 285/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 4021/2015), 25 CoE 173/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 5016/2015), 15 CoE 485/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 5017/2015), 26 CoE 295/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 5018/2015), 6 CoE 155/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 5019/2015), 6 CoE 154/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 5020/2015), 11 CoE 184/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 5021/2015), 15 CoE 464/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 5022/2015), 26 CoE 261/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 5023/2015), 11 CoE 148/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 5238/2015), 11 CoE 288/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 5239/2015), 25 CoE 285/2014 z 27. februára 2015 (Rvp 5240/2015), 25 CoE 30/2015 z 27. februára 2015 (Rvp 5241/2015), 5 CoE 188/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 5923/2015), 11 CoE 287/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 5925/2015), 15 CoE 276/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 5926/2015), 11 CoE 299/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 5927/2015), 6 CoE 2/2015 z 30. januára 2015 (Rvp 6820/2015), 8 CoE 197/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 6821/2015), 15 CoE 482/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 6822/2015), 26 CoE 370/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 7546/2015), 6 CoE 177/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 7547/2015), 6 CoE 178/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 7548/2015), 6 CoE 169/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 7944/2015), 8 CoE 277/2014 z 20. februára 2015 (Rvp 8369/2015), 15 CoE 504/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 8370/2015), 25 CoE 264/2014 z 27. februára 2015 (Rvp 9036/2015), 8 CoE 202/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 9037/2015), 26 CoE 27/2015 z 27. februára 2015 (Rvp 9038/2015), 6 CoE 126/2014 zo 16. februára 2015 (Rvp 9039/2015), 7 CoE 157/2014 z 30. decembra 2014 (Rvp 9040/2015), 15 CoE 500/2014 z 30. januára 2015 (Rvp 9041/2015) a sp. zn. 25 CoE 234/2014 z 27. februára 2015 (Rvp 9042/2015) a takto

## **r o z h o d o l :**

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 3925/2015, Rvp 3926/2015, Rvp 3927/2015, Rvp 3928/2015, Rvp 3929/2015, Rvp 3930/2015, Rvp 3931/2015, Rvp 3932/2015, Rvp 3933/2015, Rvp 3934/2015, Rvp 3935/2015, Rvp 3936/2015, Rvp 3937/2015, Rvp 3938/2015, Rvp 3939/2015, Rvp 3940/2015, Rvp 3941/2015, Rvp 3942/2015, Rvp 4019/2015, Rvp 4020/2015, Rvp 4021/2015, Rvp 5016/2015, Rvp 5017/2015, Rvp 5018/2015, Rvp 5019/2015, Rvp 5020/2015, Rvp 5021/2015, Rvp 5022/2015, Rvp 5023/2015, Rvp 5238/2015, Rvp 5239/2015, Rvp 5240/2015, Rvp 5241/2015, Rvp 5923/2015, Rvp 5925/2015, Rvp 5926/2015, Rvp 5927/2015, Rvp 6820/2015, Rvp 6821/2015, Rvp 6822/2015, Rvp 7546/2015, Rvp 7547/2015, Rvp 7548/2015, Rvp 7944/2015, Rvp 8369/2015, Rvp 8370/2015 Rvp 9036/2015, Rvp 9037/2015, Rvp 9038/2015, Rvp 9039/2015, Rvp 9040/2015, Rvp 9041/2015 a Rvp 9042/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 43/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 19. marca 2015, 27. marca 2015, 7. apríla 2015, 17. apríla 2015, 30. apríla 2015, 14. mája 2015, 25. mája 2015, 29. mája 2015, 8. júna 2015 a 22. júna 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového

protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru označeným postupom a uzneseniami Okresného súdu Nitra, Okresného súdu Nové Zámky, Okresného súdu Topoľčany a Okresného súdu Komárno (ďalej len „postup a uznesenia okresných súdov“) a označeným postupom a uzneseniami Krajského súdu v Nitre (ďalej len „postup a uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc) boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých okresné sudy uzneseniami rozhodli o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení. Po podaní odvolaní sťažovateľkou krajský súd svojimi uzneseniami potvrdil uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu ich vlastnú interpretáciu.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, práva podľa čl. 47 charty, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu, zruší uznesenia okresných

súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

### **1. K spoločnému prerokovaniu vecí**

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností ktoré sú predmetom tohto konania pred ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajských súdov rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

## **2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami okresného súdu**

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej

prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnutý postup okresných súdov a ním vydané uznesenia, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto uzneseniam bolo možné podať odvolania ako riadny opravný prostriedok, čo sťažovateľka aj využila. Označené uznesenia okresného súdu, ako aj sťažovateľkou namietaný postup, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal, bol teda predmetom súdneho prieskumu krajským súdom. S prihliadnutím na to bolo preto potrebné túto časť sťažností odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

## **2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajského súdu**

Ústavný súd konštatuje, že už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 462/2014 z 24. júla 2014 a iných) podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky, ktorými napádala rozhodnutia všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky

alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

S týmito dôvodmi odmietnutia sťažností sťažovateľky sa ústavný súd naďalej plne stotožňuje, a preto ani napadnutý postup a uznesenia krajského súdu nepovažuje za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, resp. za také, ktoré by boli spôsobilé reálne zasiahnuť do sťažovateľkou označených práv, porušenie ktorých v predložených sťažnostiach namietala.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností vyplývajúce z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predložené sťažnosti v tejto časti odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti bez bližšieho odôvodnenia podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016